

Ressamın Aynası...



Usta ressam bugün çok mutsuzdu. Aylardır Lordun sarayındaki duvar resmini bitirmek için çalışmıştı ve nefes kesici güzellikte, herkesin hayran kaldığı bir eser çıkmıştı ortaya. Ancak sıra parasını almaya geldiğinde Lord sonuçtan memnun olmadığını söylemiş, küstah bir gülümsemeye: "Senin sözde sanatına tek kuruş bile ödeyecek değilim. İstersen çıkmadan yaptığını silebilirsin; benim için zaten göz zevkimi bozan değersiz bir şey" diyerek kovmuştu. Ressamın şaheserinin üzerini boyamaya kıyamayacağını çok iyi biliyordu.

Ressam kalbi kırık şekilde eve gelip durumu karısı ve çocuklarına anlattı. Bekledikleri parayı alamayacaklar, borçlarını ödeyemeyeceklerdi. Zor zamanlar onları bekliyordu.

Akşam küçük oğlu çekingen bir şekilde "Baba, anlamıyorum. Lord çok zengin. Bu duvar resmini yapmak için ne kadar çok çalıştığını, ne kadar malzeme harcadığını biliyor olmalı. Kararının bizi fakirliğe sürükleyeceğini nasıl bilmez? Neden bizi hiç düşünmüyor?"

Usta ressam şefkatli gözlerle oğluna baktı. Sonra bir cam parçasını kaldırıp yüzüne doğru tuttu. "Söyle oğlum, ne görüyorsun?" diye sordu. "Tabii ki camın ardından senin yüzünü görüyorum" dedi oğlu.

Yaşlı ressam bir fırçayı gümüş boyasının olduğu kaba daldırdı ve camın arka yüzünü dikkatle boyadı. Sonra gümüş boyasıyla boyanmış camı oğlunun yüzüne doğru kaldırdı: "Şimdi ne görüyorsun?" "Şey, cam şimdi ayna oldu. Sadece kendi yüzümün yansımasını görüyorum" diye cevap verdi oğlu.

"İşte sorun bu oğlum. Para ve gümüş insanların gördüğü şeyi değiştirir. Para olunca insanın tek gördüğü

kendisidir".

Ne olur bu zor zamanlarda kendimizden başka insanların da ihtiyaçlarının farkında olalım; önce devlet, sonra sivil toplum örgütleri ve elbette imkanları olan tüm bireyler olarak, zor durumda olanlara daha çok destek olalım, elimizdekileri paylaşalım. Çünkü bu dünyada hepimiz diğerlerimiz de varsa anlamlıyız.

*Hikaye, Judith Malika Libermen'ın "Masal Terapi" adlı kitabından aktarılmıştır..